

Ronald Kalkman schreef een jongerenboek over branden en pyromanen.

jeugdboek 13+

De eerste vonk, Roland Kalkman;
uitg. Den Hertog, Houten, 2017;
ISBN 978 90 331 2839 4; 142 blz.; € 12,50;
Ervandoor!, Hans Mijnders;
uitg. Columbus, Heerenveen, 2017;
ISBN 978 90 854 3329 3; 135 blz.; € 9,95.

Vuur en verdwijning

tekst Annette van der Plas
beeld iStock

"De eerste vonk" en "Ervandoor!" zijn twee spannende boeken voor 13-plussers, geschreven door gerenommeerde christelijke jeugdauteurs. De romans hebben veel overeenkomsten, maar ook duidelijke verschillen.

Ronald Kalkman schreef "De eerste vonk", een superspannend verhaal, met een goede plot en een mooi uitgewerkte spanningsboog. Het heeft verhaaltechnisch en inhoudelijk veel te bieden. Je zit als lezer meteen vanaf de eerste bladzijde in het verhaal, omdat de pakkende proloog de lijnen naar de rest van het verhaal goed uitzet.

De hoofdpersoon van dit boek is Pascale, die in het restaurant waar ze een bijbaantje heeft een geheugenkaartje vindt. Nadat ze dit heeft geïnstalleerd op haar telefoon krijgt ze bijzondere berichtjes, die haar naar verschillende branden leiden. Zit er een verband tussen de branden? Door haar nieuwsgierigheid raakt ze zelf verdacht van brandstichting. Ondertussen hebben de pyro-

manen het ook op haar gemunt, wat tot gevaarlijke situaties leidt. Tussen de actiemomenten door is er volop aandacht voor de relatie tussen Pascale en haar vriend Jos, die flink onder spanning komt te staan. Kunnen ze elkaar nog wel vertrouwen?

Verdwenen

Ook "Ervandoor!", geschreven door Hans Mijnders, is een spannend verhaal, maar de spanning is niet meteen vanaf het begin te snijden en de plot is net wat minder sterk. Wel heeft dit boek een thema, de verdwijning van twee scholieren, dat aansprekend en herkenbaar is voor een brede doelgroep. Immers, welke puber heeft zich nog nooit afgevraagd wat er zal gebeuren als hij spijbelt of wegloopt?

Klas 2H gaat op werkweek naar Limburg. Fieke en Kim hebben het goed naar hun zin en trekken veel op met Luca en Herman. Niets aan de hand, zo lijkt het, totdat de meiden er ineens samen vandoor gaan. Dit tot ontsteltenis van de rest van de klas en vooral van Luca en Herman, die het juist zo gezellig met hen hadden. Ze besluiten zelf op zoek te gaan en komen zo in Antwerpen terecht.

Het verhaal vertelt de gebeurtenissen afwisselend vanuit het gezichtspunt van Luca en van Fieke, waardoor de lezer zich

goed kan inleven in beide kanten van het verhaal.

Christelijk perspectief

Beide auteurs koppelen een christelijke sfeer aan detectiveachtige spanning. Bij Kalkman is er tussen de regels door aandacht voor de rol van religie in het onderwijs, wat goed past bij het thema van honderd jaar bijzonder onderwijs. Pascale denkt na over Gods liefde en of ze wel of niet wil bidden.

Overigens is er ook begrip voor mensen die zich van het geloof afkeren vanwege wat christenen hun hebben aangedaan. Mijnders heeft minder expliciete aandacht voor het christelijk perspectief, met uitzondering van toepasselijke psalmen en een christelijk lied. Maar impliciet is het zeker in het verhaal verwerkt.

Twijfel

"De eerste vonk" laat meer ruimte open voor de lezer dan "Ervandoor!". Zo zet het boek de lezer soms even subtiel op het verkeerde been. Heeft Pascale bijvoorbeeld wel of niet wat te maken met de branden? Natuurlijk is het logisch dat ze steeds als een van de eersten bij de brand is, maar toch voelt het ongemakkelijk dat ze supergoed een vuurtje kan stoken. „Hoe kun jij dat eigenlijk zo goed?" Als zelfs Jos gaat twijfelen aan de onschuld

van Pascale slaat ook de twijfel bij de lezer toe. Een groot raadsel is verder waarom de brandstichtingen alleen zijn gericht op religieuze gebouwen. Pas in het laatste hoofdstuk vallen alle puzzelstukjes op hun plaats.

Het slot van "Ervandoor!" is voorspelbaarder dan dat van "De eerste vonk", hoewel het gelukkig wel lang een vraagteken blijft waarom de meiden samen weg willen. In plaats van in de gezochte vrijheid komen ze door hun naïviteit terecht in een nachtmerrie. Uiteindelijk loopt het goed af en begrijpen de meiden hoe onverantwoordelijk ze bezig zijn geweest.

Taalgebruik

Aandachtspunt bij beide boeken is het taalgebruik: hoewel de auteurs vlot en soepel en soms zelfs meeslepend schrijven, had dit wat origineler en creatiever gekund. Vooral Mijnders valt daarbij af en toe in de valkuil van het te veel uitleggen, wat het verhaal vertraagt. Dit zal overigens het leesplezier niet veel geweld aandoen. Beide boeken boeien, overtuigen en zorgen voor een paar uurtjes spannend leesplezier.

"De eerste vonk" heeft dezelfde hoofdpersonen als het boek "De laatste slag", dat in 2013 verscheen, maar een echt vervolg is het niet. Het kan daarom prima afzonderlijk gelezen worden.